

Somriures

PaLLaSSoS
SeNSE fRoNTeReS

Revista dels socis i les sòcies de Pallassos Sense Fronteres | Època V · Núm 23 | Abril - setembre'23

Editorial:

Un món sense fronteres

En primera persona:

Tatiana Torres, la 'Payasa Petisa'

Projectes:

Colòmbia, Líban, Nepal i Polònia.

Un món sense fronteres

Foto: Expedició a Líban ©Amar Sokhen | PSF

Tenint en compte les dades d'ACNUR (Agència de Nacions Unides pels Refugiats); des de 1952, la xifra de refugiats i refugiades al món ha passat de 2,8 milions a 35,3 milions l'any 2022.

És cert que, el 1952, érem 2.590 milions de persones al planeta i ara som 7.975 milions; però proporcionalment, les xifres no van de la mà. La població ha augmentat 3 vegades i els refugiats i refugiades 12. Si parlem de desplaçats interns; és a dir, de les persones que no tenen estatus de "refugiats" perquè no han creuat cap frontera política, el creixement des de 1992 és esgarrifós; aleshores hi havia 45,6 milions de persones en aquesta situació i hem passat a 108,4 milions en l'actualitat, tant com les poblacions d'Espanya i Itàlia juntes. En 30 anys, hi ha més del doble de persones en aquesta situació d'arrelament i vulnerabilitat, de nou una proporció molt més gran que la que ha tingut el creixement poblacional.

Sovint parlem que la situació de la humanitat mai havia estat tan pròspera, però no tenim en compte que aquesta visió correspon a una petita part de la humanitat; i principalment, a la de la població occidental que viu de forma insostenible a càrrec de tot el planeta. Mentre que els conflictes bèl·lics, la violència sistèmica, els problemes mediambientals i climàtics van augmentant la pressió sobre la població mundial, els països rics del nord incrementen despietadament les seves polítiques anti-migratòries.

Un filòsof tan prestigiós com Immanuel Kant en el seu llibre "Per la pau perpètua" va dir que "Significa hospitalitat el dret d'un estranger a no rebre un tracte hostil pel sol fet d'haver arribat al territori d'un altre. Aquest pot rebutjar-lo si la repulsa no ha de ser causa de la ruïna del recent arribat; però mentre l'estranger es mantingui pacífic en el seu lloc no serà possible hostilitzar-lo. No es tracta aquí d'un dret pel qual el recent arribat pugui exigir el tracte d'hoste –per això seria necessari un acord especial benèfic que donés a l'estranger la

consideració i el tracte d'un amic o convidat–, sinó simplement d'un dret de visitant, que a tots els homes assisteix: el dret de presentar-se en una societat. Aquest dret es fonamenta en la comuna possessió de la superfície de la terra; els homes no poden dispersar-se fins a l'infinit pel globus, la superfície del qual és limitada, i, per tant, han de tolerar mútuament la seva presència, ja que originàriament ningú té més dret que un altre a estar en un lloc determinat del planeta."

Sorpren veure que cada vegada lluïm més coses en les quals no creiem, o almenys en les quals els nostres governants no creuen. El paràgraf de Kant es troba en un llibre del filòsof Achille Mbembe que reforça molt bé amb idees d'Edouard Glissant; --En la mesura en què "ningú en principi té més dret que un altre a estar en un lloc determinat de la Terra", la frontera com a tal no pot ser sacralitzada, no pot esdevenir un tabú. "Creuar la frontera és un privilegi del qual ningú hauria de ser privat per absolutament cap raó." "Només hi ha frontera en la plenitud de travessar-la per fi i a través d'ella, compartir a ple pulmó les

diferències. L'obligació de haver de forçar alguna possible frontera empès per la misèria és tan escandalosa com els fonaments d'aquesta mateixa misèria."

Trenta anys després de néixer als Balcans, Pallassos Sense Fronteres continua creuant fronteres per fer riure nenes i nens d'arreu. Però ara més que mai, necessitem que els qui les puguin creuar siguin els refugiats i refugiades, i les i els migrants que no tenen altre remei que marxar de casa seva per la força dels fets.

Encara que a certa gent li semblin ingenuïtats, i encara que alguns malintencionadament ho anomenin "bondat", volem un món on les idees de Kant i de Glissant siguin realitat.

Car Requena

Gerent i Responsable d'Operacions de PSF ●

Foto: Expedició a Colòmbia ©Tatiana Torres | PSF

Colòmbia

Passió pel ball, la música i els riures

Artistes: Wendy Juliet, Marcel Oswaldo, Daniel Esteban, Paula Andrea i Tatiana Torres (1a gira). Virginia Melgar, Tatiana Torres, Moises Queralt i Abraham Arzate (2a gira).

Dates: del 24 d'abril al 3 de maig de 2023 (1a gira) i de l'1 al 17 d'agosto de 2023 (2a gira).

Actuacions: 30. Públic: 8.300

Moments d'alegria a la ciutat de Quibdó.

La primera gira va tenir lloc del 24 d'abril al 3 de maig de 2023, amb un equip format per Wendy Juliet, Marcel Oswaldo, Daniel Esteban, Paula Andrea i Tatiana Torres. Van realitzar 13 espectacles i van arribar a un total de 3.992 persones, majoritàriament nenes i nens.

La segona gira es va dur a terme de l'1 al 17 d'agost de 2023, amb un equip format per Virginia Melgar, Tatiana Torres, Moises Queralt i Abraham Arzate. Van realitzar 17 espectacles i van arribar a un total de 4.292 persones, majoritàriament nenes i nens.

El nostre compromís amb Colòmbia continua ferm, i estem emocionats de tornar. Payaso Cafeto va compartir les seves impressions sobre Quibdó, destacant la riquesa cultural de la regió, la música, el talent per al ball i la màgia que inunda cada aspecte de la vida quotidiana.

I Virginia Melgar defineix Quibdó com una ciutat de contrastos que batega fort al cor de la selva, destacant la vitalitat de la comunitat.

Un equip de Pallassos Sense Fronteres ha travessat l'oceà un cop més per visitar una de les regions més afectades pel conflicte

armat colombià i la desigualtat social. Aquest projecte combina els nostres espectacles amb la metodologia TRT (Tècniques d'Ensenyament de la Recuperació) que du a terme la Unitat de Crisi de Barcelona (UTCCB) de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) i té com a objectiu alleujar els efectes de l'estrès posttraumàtic que afecta la majoria de les nenes i nens que han estat testimonis de la violència del conflicte armat i el narcotràfic.

La nostra feina s'ha centrat en escoles i places, oferint espectacles principalment per a la infància desplaçada d'origen indígena, afrodescendent o mestís. Les dues gires realitzades el 2023 van comptar amb el suport logístic de l'ACNUR - Colòmbia, i els artistes arribaven als llocs en el "pallassomòbil". Cada actuació era una oportunitat d'alegria als més petits.

Aquesta vegada també vam arribar més enllà del riu Atrato, a la comunitat de Bahía, on conviuen població afro i indígena (Emberá-Chocó), destaquem la seva passió pel ball i la música. Va ser un honor desafiar afectuosament els seus accents xocoans amb un "payaso, tírate un paso".

Aquesta gira forma part del projecte "Riure és crear futur" a Colòmbia, i en particular, a Quibdó. La nostra col·laboració amb la Unitat de Crisi de Barcelona (UTCCB) de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) continua centrada a reduir els efectes de l'estrès posttraumàtic que afecta la majoria de les nenes i nens que han viscut de prop la violència del conflicte armat i el narcotràfic.

Aquests projectes compten amb el recolzament de Nous Cims. ●

Foto: Expedició a Colòmbia ©Tatiana Torres | PSF

PROJECTES

Foto: Expedició a Nepal © Oscar Sánchez | PSF

Foto: Expedició a Polònia © Iurii Slgva | PSF

Foto: Expedició a Polònia © Iurii Slgva | PSF

Foto: Expedició a Polònia © Iurii Slgva | PSF

Nepal

La magia de la risa en el país de las montañas

Artistes: Lorenzo Mondrón i Óscar Sánchez.
Dates: De l'1 al 16 de juny de 2023.
Actuacions: 16. Públic: 1.674

Support psicològic a la infància víctima del terratrèmol.

En el bell i muntanyós país de Nepal, hem estès la nostra missió de portar alegria i esperança a aquells que més ho necessiten.

Durant la primera quinzena de juny, Lorenzo Mondrón i Óscar Sánchez van estar compartint somriures a Nepal. Vam dur a terme una gira d'espectacles que van tocar els cors d'unes 1700 persones a través de 16 actuacions.

Nepal és un dels països més vulnerables d'Àsia, i al voltant d'un quart de la seva població viu per sota del llindar de la pobresa. Els estralls causats pels terratrèmols del 2015, que van resultar en la pèrdua de mitjans de vida i llars, han agreujat la situació. De la mateixa manera, la població nepalesa enfronta desafiaments com el tràfic de menors, el treball infantil i el matrimoni precoç.

El projecte, proposat pels mateixos artistes, tenia com a propòsit contribuir al benestar emocional i psicològic de la infància a Nepal.

Aquesta gira va abastar tres zones diferents: Katmandú, Campaments de Refugiats a Pokhara (al nord-oest de Nepal) i la regió muntanyosa de Langtang (al nord-est). Com expliquen els artistes, "cada lloc tenia la seva pròpia energia i significat: una escola amb 400 nenes i nens, un centre de desintoxicació, un hospital ortopèdic, una escola amb nenes i nens amb pares a la presó, i pobles de difícil accés amb escassos recursos per viure".

Vam poder compartir moments d'alegria amb la població gràcies als nostres socis i a les associacions que han compartit els seus projectes

amb nosaltres: Dream Nepal, New Life Nepal, Petit Món, Camina Nepal, UDANA, Nepal Somriu, Hugging Nepal i Panepal. El nostre compromís amb Nepal continua i esperem continuar portant alegria a aquestes terres precioses.

Aquest projecte s'ha dut a terme gràcies a les nostres sòcies i donants puntuals. ●

Polònia

Rialles i esperança en temps de canvi

Artistes: Xandra Gutiérrez, Fernando Ballesteros i Enrique Méndez (1a gira). Sara Sofia Santos de Araújo, Eva Marqués Ribeiro, Manuel Jesús Fernández Rodríguez i José Antonio González Blázquez (2a gira).
Dates: del 6 al 14 de març de 2023 (1a gira) i del 23 de juny al 3 de juliol de 2023 (2a gira).
Actuacions: 28. Públic: 2.059

Punts de trobada de somriures per fomentar la resiliència.

Des de l'inici de la guerra a Ucraïna, Pallassos Sense Fronteres ha estat al costat de la població refugiada a Polònia, portant rialles i suport emocional a qui més ho necessita.

Avui en dia, part de la població ucraïnesa ja ha trobat un nou llar a terres poloneses, i cada vegada és més rellevant realitzar activitats que facilitin la seva integració amb la comunitat local. En aquest context, els nostres espectacles s'han convertit en punts de trobada, on compartim la rialla com un idioma universal.

Durant les dues últimes gires, hem portat la nostra alegria a centres de recepció, allotjaments temporals, escoles, centres culturals i una estació de tren. Hem inundat de rialles pobles i ciutats a la regió de Varsòvia, Lublin i en les àrees properes a la frontera amb Ucraïna i Bielorússia.

En la gira que va començar a finals de març, els pallassos Xandra, del País Basc, i Fernando i Enrique, de Burgos, van realitzar l'expedició núm. 11 a Polònia. En la segona gira, Lolo, Jose, Eva i Sara, un peculiar equip de pallasses portugueses i pallassos andalusos, van aterrar a Varsòvia amb la missió d'oferir suport emocional a la població refugiada d'Ucraïna i a altres nens i nenes en situació de vulnerabilitat.

Els propis artistes ens relaten la seva experiència al blog: "Entre el públic, hem trobat refugiats ucraïnesos, txetxens, bielorussos, kurds, polonesos, gitanos i un grup de joves amb síndrome de Down, entre altres. Durant un temps, hem aconseguit trencar la monotonia i oferir suport emocional a tots aquells que estan passant per situacions difícils. En la seva majoria, ens hem trobat amb dones, nens i nenes, moltes d'elles liderant projectes o viatjant amb les seves famílies".

El nostre compromís a Polònia segueix més fort que mai, i la resposta espectacular que hem rebut ens motiva a continuar portant rialles i esperança a qui més ho necessita.

Les dues gires han estat realitzades amb fons propis de PSF.

Líban

Seguim el nostre compromís al Líban

Artistes: Noémie Prune, Valentina Cortese, Blai Mateu, Julian Sicard, Martí Soler i Guillermo Wickert (1a gira) i Rami Abi Khalil, Stephanie Sotiry, Sergio Rey i Ángela María Amaya (2a gira).
Dates: del 15 al 23 d'abril de 2023 (1a gira) i del 3 al 15 de setembre de 2023 (2a gira).
Actuacions: 26. Públic: 5.959

Support emocional als camps de refugiats/des.

En un país que ha enfrontat múltiples reptes en els últims anys, des d'una greu crisi econòmica, política i social fins a l'explosió en el port de Beirut, hem anat a compartir rialles amb la infància que viu en contextos d'extrema vulnerabilitat. Durant la primera gira que va tenir lloc del 15 al 23 d'abril de 2023, el nostre equip d'artistes de la companyia Baró d'Evel va realitzar un total de 11 espectacles a la Vall de la Bekaa per oferir alegria i suport emocional a prop de 3.600 persones, incloent la comunitat refugiada de Síria i població libanesa.

La segona gira, realitzada del 3 al 15 de setembre de 2023, va continuar la nostra missió de suport emocional al Líban, aquesta vegada al Nord, voltant la ciutat de Trípoli. Vam actuar principalment als camps de refugiats de Baddawi i Nahr el Bared. Vam fer també dos espectacles al campament de Chatila a Beirut. El nostre equip, format per dos artistes de PSF i altres dos de la companyia libanesa Clown Me In, va dur a terme 15 espectacles que van arribar a més de 2.300 nens i nenes palestines, síries i libaneses.

Aquest projecte és un testimoni del nostre compromís continu amb les comunitats més vulnerables, i agraiem a totes les organitzacions que van col·laborar. Estem compromesos a seguir guarint cors amb rialles i empoderament arreu del món. ●

La primera gira amb la col·laboració de la companyia de Baró d'Evel, la segona gràcies al suport de l'Ajuntament de Barcelona. ●

Foto: Expedició a Líban © Iurii Slgva | PSF

Foto: Expedició a Líban © Madj Youssef | PSF

Tatiana Torres, coneguda com la 'Payasa Petisa', ha experimentat els seus últims deu anys amb alegria en el seu paper d'actriu i pallassa.

Foto: © Tatiana Torres | PSF

El seu inici amb el món del clown va ser un gir del destí. Tatiana és llicenciada en educació artística per la Universitat Distrital Francisco José de Caldas i ha obtingut un diploma en Clown, una disciplina que li ha permès desplegar tot el seu talent i creativitat.

EN PRIMERA PERSONA

ja han estat capacitades en aquesta eina de les TRT (Tècniques d'Ensenyament de la Recuperació) i les apliquen durant el curs. A més, durant les gires, preguntem a les mestres quins temes creuen que podem abordar i compartir amb els nens i nenes. Hem trobat temes com l'empoderament femení, el reconeixement de les emocions, la importància de validar-les i de buscar ajuda quan la necessitem, des d'un lloc de confiança. Aquests conceptes ens permeten reforçar el que les mestres estan implementant.

I com es posen en pràctica aquests temes?

El projecte no té una perspectiva de gènere en si. No obstant això, intentem reforçar i acompanyar certs temes que les mestres treballen en la implementació de les TRT. Per exemple, en els últims espectacles portàvem un duet d'acròbates en què la noia alçava el noi. Així que vam emfatitzar que les dones també són fortes i que no hi ha tasques específiques per a homes o dones. En el sketch, ella es presentava i deia 'Ai, és que jo no pucl'. Després,

un altre dels artistes interpellava el públic i li deia: 'Clar que pots!'. Així, els nens i nenes participaven. Quan l'acròbata ho aconseguia, es convertia en una fita celebrada per tots i totes les presents. També vam intentar validar el lloc de les emocions en la masculinitat, reforçar la sensibilitat masculina i fomentar la idea que els homes també poden expressar les seves emocions. Sobretot, vam portar la idea que hi ha màgia entre tots i totes, que si hi posem una mica d'admiració i màgia a la vida, passen coses especials.

Heu realitzat moltes expedicions al territori. Quin procés has observat al llarg del temps?

Hi ha hagut molta diferència des de l'inici del projecte. S'ha desenvolupat una formació de públic, els nens i nenes saben quan arriben els pallassos, entenen el codi i s'estan per rebre'ns. Inclús comencen a recordar els pallassos i pallasses que van participar en expedicions anteriors. En alguna gira, escoltes algú cridant a una pallassa que va estar en una expedició passada o recordant una cançó que va sonar en expedicions anteriors. Això demostra la importància del procés i el seu impacte real. No només afecta els nens i nenes, sinó tota la comunitat, incloent-hi mestres, mestres, personal de serveis generals i el vigilant. Sempre ens esperen amb gratitud i expectació.

Com es desenvolupa el procés de muntar un espectacle en aquestes expedicions?

Per muntar l'espectacle, primer fem una reunió prèvia amb tots els artistes que participen per conèixer el material que té cadascun. A partir d'això, comencem a desenvolupar l'estructura dramàtica. Al llarg d'aquests dos anys, hem realitzat diverses expedicions amb grups diferents. Hem treballat amb pallassos d'Espanya i de Colòmbia, en algunes ocasions amb tot l'equip colombià i en altres només amb l'equip espanyol. Sempre intentem formar equips equitatius, amb dos homes i dues dones. I tenim la particularitat que els espectacles tenen un component pedagògic pensat per al desenvolupament de les TRT.

Quines experiències t'han semblat especialment commovedores en aquestes expedicions?

Hi ha tres experiències que m'han semblat especialment maques: En una expedició, els nens cridaven molt a una pallassa anomenada Lola, preguntaven '¿Dónde está Lola?'. Em va semblar maco que els nens recordessin el nom d'una pallassa, ja que demostra que va haver-hi un impacte, sigui pel personatge o per la persona que hi ha darrere. En una altra expedició, en què tots els artistes eren colombians, els nens van inventar una cançó que deia "¡Payaso, tírate un paso!", i en l'última expedició, uns nens molt petits ens van cridar "eh, payaso" i van començar a cantar la cançó. Va ser un moment molt commovedor. Personalment, l'última experiència que mencionaria és quan finalment vam poder travessar el riu Atrato a Quibdó, després de dues expedicions en les quals no vam poder fer-ho per raons de seguretat. Quan vam baixar de la canoa, un grup de nens ens va rebre cridant "¡Llegaron los payasos, llegaron los payasos!". Va ser una benvinguda molt especial i commovedora. Però cada expedició és única i plena de moments bonics.

Declaracions obtingudes per Laura Jiménez
Comunicació i Premsa de PSF ●

Tatiana Torres, la 'Payasa Petisa'

Amb Bogotà com a llar, Tatiana ha dedicat l'últim any a col·laborar en el projecte de Pallassos Sense Fronteres a Quibdó, Colòmbia. En aquest temps, ha participat en diverses expedicions, exercint funcions de coordinadora i, és clar, pallassa. En la nostra conversa, Tatiana comparteix amb emoció la seva profunda connexió amb el món del clown, així com la seva passió incondicional pel projecte de Pallassos Sense Fronteres a Quibdó. Ens parla de la comunitat de Quibdó amb afecte i admiració, descrivint-la com "festiva, treballadora i amb un fort desig de progressar".

Com vas començar com a pallassa?

Vaig començar com a pallassa hospitalària. Em van parlar d'aquesta feina, acabava de tenir un fill i necessitava alimentar-lo, així que, malgrat, no tenir ni idea, em vaig presentar. Vaig fer l'audició, va ser terrible. Així i tot, la directora d'aquell projecte em va dir 'ha estat una audició terrible, però hi ha un talent en tu', així que em va donar l'oportunitat. Va ser allà on vaig començar. Després vaig fer cursos, tallers, em vaig formar tant com vaig poder. A l'inici, hi havia pocs escenaris on em podia presentar. No tenia un currículum com a pallassa, ni reconeixement dins del sector. Desitjava mostrar la meva feina, però no tenia oportunitats per fer-ho. Llavors, amb un grup de noies, vam decidir començar a fer Varietés. I aquest va ser el lloc i l'excusa perfecta per poder visibilitzar la meva feina. Va ser meravellós perquè ens va permetre mostrar-nos, prendre confiança i donar a conèixer la nostra feina. Posteriorment, també vam crear una xarxa de Pallasses colombianes per mostrar la feina, compartir i veure què feien les companyes. Aquí, a Colòmbia, en general, cal proporcionar oportunitats als pallassos i pallasses. Hi ha festivals de circ, però encara estem buscant espais.

I ja, dins de PSF, en quines expedicions has participat?

Soc la productora local del projecte de Colòmbia, que es realitza a

la zona del Pacífic Nord, a Quibdó. D'una manera o una altra, he participat en moltes expedicions durant els dos anys que portem de projecte. En total, hem dut a terme 6 expedicions i com a pallassa, he tingut l'oportunitat d'estar en tres d'elles.

Ens pots descriure la situació a Quibdó?

Quibdó forma part del Pacífic colombià i és la ciutat principal de la regió del Chocó. La població de Quibdó és majoritàriament afrodescendent, i també hi ha algunes comunitats indígenes. Ha estat una comunitat històricament segregada i oblidada per l'estat, enfrontant alts índexs de violència, amb la presència de diversos grups armats al marge de la llei i delinqüència local. No obstant això, malgrat aquests desafiaments, la comunitat de Quibdó és alegre, festiva i treballadora, amb un fort desig de progressar. A causa de les condicions de vida a la ciutat, els nens i nenes manquen d'espais lúdics recreatius, i part de la nostra missió és dur el projecte a aquestes àrees marginades on no poden accedir a aquest tipus d'activitats. Al principi visitem les zones més vulnerables de Quibdó, on la violència és més prevalent, i després intentem descentralitzar-nos i arribar a la major quantitat d'escoles possible durant els 15 dies que dura la gira.

Ens pots explicar una mica més sobre el projecte?

Aquest projecte es realitza conjuntament amb la unitat de crisi de la UAB (Universitat Autònoma de Barcelona). A més dels espectacles de pallassos i pallasses, s'aplica una metodologia desenvolupada per aquesta unitat. Aquesta metodologia ens ajuda a avaluar l'impacte que els pallassos i les pallasses tenen en els nens i nenes. És una eina que es brinda a les mestres. Dic 'mestres' perquè majoritàriament fem els espectacles a les escoles de la zona. Les mestres, abans de la nostra arribada,

Foto: © Tatiana Torres | PSF

COL·LABORA

★ Organitza una iniciativa solidària ★

Una cursa solidària, un mercat de segona mà, una obra de teatre, un cine-fòrum, un sopar... Destina els beneficis als projectes de Pallassos Sense Fronteres! Depèn del volum del donatiu, podrem venir després a realitzar una xerrada o un espectacle com a mostra d'agraïment! Explica'ns quina idea et ronda pel cap a psf@clowns.org.

★ Marxandatge oficial ★

Entra a la nostra **botiga virtual** o escriu-nos a psf@clowns.org per adquirir els nostres productes solidaris. Tenim nassos, enganxines, bolígrafs, samarretes i dessuadores! Compra petites quantitats per a regalar o fes-nos una gran comanda per si vols organitzar un punt de venda o un esdeveniment.

★ Casaments, batejos i comunions ★

Compartiu aquest dia tant especial amb Pallassos Sense Fronteres a través d'un donatiu solidari o regalant nassos i una targeta explicativa als vostres convidats com a record d'aquesta data. Entreu a la nostra **web** o escriu-nos un **correu** per saber més detalls.

★ Xerrades, espectacles o exposicions ★

T'agradaria que vinguéssim a la teva escola, poble, barri...? Un pallasso o pallassa vindria a explicar-te tot el que fem arreu del món en favor de la infància refugiada o desplaçada. Si ho prefereixes, també podem venir a fer un espectacle o instal·lar-hi una exposició fotogràfica de la nostra història. Escriu-nos a comunicacion@clowns.org i et donarem més informació!

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Col·labora amb nosaltres a través de marxandatge, casaments solidaris, xerrades, espectacles, exposicions o iniciatives solidàries. Ajuda'ns a continuar desenvolupant la nostra missió. Escriu-nos a psf@clowns.org

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

FES UN DONATIU I AJUDA'NS A COMPARTIR SOMRIURES!

**www.
clowns.
org**

@psfewb
 /psfewb
 @psfewb
 payasossinfronteras
 blogclowns.blogspot.com

BARCELONA (seu). Pl. Margarida Xirgu, 1 (ed. Teatre Lliure) - 08004
T. 933 248 420 | e-Mail: psf@clowns.org

MADRID (delegació). C/ Montera, 32 5º 9ª - 28013
T. 915 220 177 | e-Mail: dpsfm@clown.org